

[Lis Møller.]

drøfter, hvornår de administrative organer er rede til at sætte det hele i værk. Vi må undgå et nyt administrativt kaos. Vi kan gøre det så meget desto roligere, som ingen jo får direkte økonomisk gevinst af dette forslag — i modsætning til, hvad tilfældet er med sygedagpengene. Vi kan gøre det så meget roligere, som vi dog har en social administration, der fungerer, og som kan fungere, indtil vi er sikre på at få noget bedre. Og vi kan vel også gøre det i tillid til, at vi dermed i ét, måske to finansår sparer statskassen for en merudgift på mindst 40-50 mill. kr. Jeg beder ministeren om ikke at lade politisk stædighed tage magten fra god sund fornuft. Der er ingen prestige forbundet med at presse sagen igennem. Der er intet prestigetab ved at lade loven iværksætte, når organer og institutioner magter det.

Med disse ord kan jeg tilsige mit partis støtte til et grundigt udvalgsarbejde.

Holger Hansen: I foråret 1969 gennemførte folketinget, i enighed stort set, styrelsesloven for det sociale område som den første af en række love inspireret af socialreformkommissionen. I 1970 gennemførte folketinget, også i næsten enighed, den nye sygesikringslov, hvorefter sygesikring blev en opgave, der skulle varetages af kommunerne og amtskommunerne. I 1971 kom så, efter at forslag allerede var blevet fremsat i maj 1971 af den daværende socialminister, fru Nathalie Lind, forslaget om dagpenge. Dette forslag blev gennemført i foråret 1972 under den nuværende socialminister, fru Eva Gredal, men det opnåede ikke som de to tidligere nævnte love i socialreformkomplekset den samme opslutten i folketinget, idet dagpengeloven gav anledning til en meget skarp debat og blev vedtaget, som vi husker det, alene af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti.

Jeg vil gerne erindre om ved denne sidste runde, at mit parti ikke under behandlingen af dagpengeforslaget var imod de principper, som et ændret dagpengesystem skulle bygges på, men vi fandt, som vi gav udtryk for det i folketinget, at man hastede lovforslaget igennem og dermed gjorde det vanskeligt for folketinget at overse dets konsekvenser, og at man dernæst gennemførte

ændringer i forhold til det oplæg, der var kommet fra socialreformkommissionen, ændringer, som vi mente kom for hurtigt. Socialminister Eva Gredal var vidende om, hvor venstre var at finde dengang i den situation, og også om, på hvilken måde det havde været muligt at nå til enighed om dagpengereformen, men socialministeren ønskede ikke at benytte sig af denne mulighed. Dermed fik vi den vedtagelse, vi fik, og denne dagpengelovgivning træder nu i kraft pr. 1. april 1973 sammen med sygesikringsloven.

I december i fjor vedtog folketinget enstemmigt forslaget om den sociale ankestyrelse, og i dag står vi altså ved behandlingen af forslaget om social bistand — det største, kan vi vel næsten sige, af disse lovforslag.

Jeg vil gerne på venstres vegne give tilslutning til den linje, der ligger i dette lovforslag. Vi deltager ikke fra venstre i beklagelser over, at dette forslag — som det nævnes af ministeren i fremsættelsestalen — skulle være for jordbunden. Vi er tilfredse med, at lovforslagets ord er knappe, og jeg synes også konkrete. Bestemmelserne her er — måske i modsætning til i så mange andre lovforslag — udformet på en sådan måde, at de er bemærkelsesværdigt klare og let læselige. Det betyder ikke, at der ikke er mange, mange spørgsmål foran os i udvalget, det betyder ikke, at der ikke vil blive megen debat og mange vanskelige dele at komme til bunds i, men jeg synes, vi bør give ministeren og embedsmændene den ros, at dette forslag er udformet, så det er let at overse, og jeg håber også, når vi har behandlet det i socialudvalget og vedtaget det her i tinget, det bliver let at administrere.

Vi giver ministeren ret i, at der ikke i denne lovgivning er behov for store ord. Vi ved godt, at vort sociale apparat ikke kan omkalfatres fra en bestemt dato. Vi må bestandig søge at gøre den sociale bistand bedre. Det er det, der er lovens formål, og det opfyldes ikke på en bestemt dato i et bestemt år, men ved arbejde, en udnyttelse af ressourcerne, en hensigtsmæssig administration, og vi synes, at dette lovforslag lægger op til dette.

Ser vi på forslaget fra borgerens side, fra ham eller hende, der gerne skulle betjenes, ja, så skulle lovforslaget give mulighed for at rette på vanskelighederne, hjælpe på